

Stade, har jeg i hvert Fald dog ikke nogen Erfaring om. Jeg har ogsaa selv erfaret noget lignende en Gang, jeg kom kørende. Hesten blev bange for Toget og tog aldeles Magten fra mig, men det lykkedes mig dog tilsidst med nogen Besvær at standse Dyret. Man kan næsten sige, at man i det hele er kommet saa vidt nu, at Forholdene ikke kunne blive værre. Det er jo endda en Trøst, men Forholdene ere ogsaa saaledes nu, at det ikke kan blive ved at gaa, uden at der vil ske det ene Uheld og maasse den ene Ulykke efter den anden. Med disse saa Bemærkninger skal jeg henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa Spørgsmaalet endnu en Gang, og jeg kunde selvfølgelig meget ønske at vide, om de mellem Ministeren og Finansudvalget førte Forhandlinger kunne ventes at føre til et Resultat, saa at det i en nær Fremtid kan ventes, at der bliver truffet Foranstaltninger til Forbedring i hvert Fald af disse Forhold. Det har megen Interesse baade for mig personlig og ogsaa for Byen og Omegnen. Thi Tilstanden er for Øjeblikket saaledes, at naar en Mand skal have Heste og Vogn ned til Varehuset ved Stationen, er han egentlig ikke rolig, før han har dem hjemme igen. Jeg tillader mig derfor at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om man i en nær Fremtid kan vente en Forandring i disse uheldige Forhold ved Fredericia Banegaard. Bliver der ikke snart en Forandring, gaar det saaledes, at selv om det en Gang bliver til noget, faar man dog først Brønden lukket, efter at Bærnet er druknet.

S. Sprensen: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af det Forslag, der er stillet under § 26, Nr. I, 9, Betænkningens Nr. 196. Den Sag, som dette Forslag drejer sig om, er Afvandingsforholdene i Ringkjøbing Fjord, og det er en Sag som allerede er nævnt saa vel af den ærede Ordfører som af den højtærede Indenrigsminister i Dag. Jeg vil tillade mig at meddele nogle Oplysninger angaaende denne Sag, thi det er en meget stor og vigtig Sag, der ikke alene omfatter Fisteriet, som der særlig af den ærede Ordfører er talt meget varmt og godt for i Dag saa vel som ogsaa af andre Medlemmer, men strejfer ogsaa ind paa Landbrugets Omraade, idet Afvandingen fra Ringkjøbing Fjord sker derigennem fra et meget stort og efter vestjyske Forhold meget frugtbart Delta. Jeg skal imidlertid ikke gaa ind paa de forskellige Forholdene, som de egentlig ere derude. Jeg haaber, at det endnu vil være Tinget

i frist Minde, hvad der i den Anledning blev fremført i Fjor ved Finanslovens 2den Behandling af de ærede Medlemmer for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), Ringkjøbing Amts 3te Valgkreds (Ovesen) og af mig, og jeg takker Tinget for den Velvilje, denne Sag i Fjor nød ved 3dje Behandling af Finansloven. Jeg haaber, at noget lignende skal ske i Aar. Jeg takker det ærede Finansudvalg i Aar, fordi det dog har forbeholdt sig sin Stilling til 3dje Behandling trods det, at den ærede Ordfører lod falde et Ord om, at han syntes, at efter de Oplysninger, som forelaa, vare Forholdene meget vanskelige at overvinde. Deri giver jeg ham Ret, men man maa stadig huske paa, hvad det er for en Egn af Danmark, man der færdes i. Der er anstillet mange og lange Undersøgelser i den Retning; jeg har mange Tal til min Raadighed, som jeg imidlertid ikke vil trætte det ærede Ting med. Der er anstillet Undersøgelser og Opmaalinger af Regnmængden og den deraf følgende Vandstand i Fjorden i Forhold til selve Havet for et Tidrum af over 25 Aar. Jeg skal som sagt ikke opholde mig derved, men jeg skal kun bemærke, at jeg er vis paa, at Undersøgelserne til Dato have kostet mere end det, som Vandbygningsdirektør Otterstrøm nu foreslaar af en foreløbig Ordning af Sagen. Derfor synes det mig ikke, at Udsigterne just skulle være saa daarlige, naar man har anvendt til Undersøgelse mere end det Forslag vil koste, der er nævnt af den højtærede Minister, idet Vandbygningsdirektør Otterstrøm har omtalt en foreløbig Gennemfæring af Tangen gennem den saakaldte Nordmandskrog, hvor Udløbet var for 30—40 Aar siden, og hvor Folk, som endnu leve og have kendt Forholdene den Gang, vide, at Forholdene saa vel for Fisteriet som for Landbruget den Gang vare langt gunstigere end de nu ere. Vandbygningsdirektør Otterstrøm har skrevet til Indenrigsministeriet under 26de September 1890, altsaa en temmelig ny Dato, og har tilstillet det to Forslag i den af mig omtalte Retning. Senholdsvis skal Bekostningen derved være 186,000 Kr. og 58,000 Kr. Men jeg skal indrømme saa vel den ærede Ordfører som den højtærede Indenrigsminister, at Vandbygningsdirektøren mener, at det vilde være heldigere for alle Parter at gaa længere mod nord og gennemfære Tangen der og særlig at sikre det kunstig lavede Udløb imod, at det atter skal forskyde sig mod Syd, hvortil Fjorden stadig har vist Tilbøjelighed, indtil det endelig bliver for meget, og den selv danner sig et Udløb paa egen Haand, saa at den igen begynder at vandre